

Bán chồng cho bạn

Tác Giả: Thuy Van

Thứ Tư, 23 Tháng 5 Năm 2012 21:21

Nàng không ngờ đến, câu chuyện nàng nghe hồi sáng càng vang vọng mãi trong đầu, hành động nàng. Quay sang thấy anh vẫn thẫn thờ, giọng ngon vẫn ngọt ngào đến tận tận.

Nàng cứ ngỡ không đánh thức anh dậy nửa đêm hồi cho ra. Kinh nghiệm của anh ngày trước nhỡ và tình trạng anh cho nàng biết sự đĩnh đạc và thản nhiên không bao giờ thay đổi. Đồ ăn này công việc làm ăn gặp nhiều trở ngại đã khiến nàng trở nên là gia đình, có lẽ đây là cái giá nàng phải trả cho sự tham vọng của anh, nàng đã quá chú quan và đặt niềm tin không đúng chỗ.

Nàng đã từng rất hào hứng vì có một người chồng luôn ủng hộ sự nghiệp của mình, không đòi hỏi nàng trách nhiệm quá cao trong việc làm. Nàng không thể tưởng tượng xuyên thấu cho những nhúng bừa của anh ngon, không thể mua sắm cùng chồng và thậm chí ba mẹ hai bên, không thể có những ngày lễ lãng mạn để anh tặng quà và cùng nhau ăn sáng trên giường, những nàng đã cố gắng rất nhiều để gia đình được no ấm, để hàng hai bên được chăm lo chu đáo và hạnh phúc để chồng nàng chuyên tâm nghiên cứu. Nàng không mua chồng nàng vì muốn sinh mà bỏ phí tài năng và đam mê trong góc phòng thí nghiệm. Anh đã từng nói rất biết ơn nàng vì đi đầu đó. Liệu nào nàng đã sai?

Nàng may mắn có một cô bạn gái thân thiết như chị em ruột từ những ngày đầu. Bạn nàng khôn ngoan lanh lợi, sớm thành đạt và có một người chồng giàu có dù đôi khi nàng thấy những tia buồn trong mắt bạn khi nghe cô tâm sự về cuộc hôn nhân không có tình yêu. Họ hiểu nhau, tin nhau, trong lúc việc kinh doanh sa sút chính cô bạn thân đã không ngần ngại cho nàng mượn một số tiền lớn mà không cần thế chấp. Và cũng chính nàng đã là bạn, là chị cả, là người trút lòng, sẵn sàng bù đắp bên cạnh bạn khi cuộc hôn nhân tình yêu kia có dấu hiệu rạn nứt. Liệu nào nàng đã sai?

Đôi ba tin đồn ác ý về mối quan hệ mập mờ giữa hai người bạn nàng hết sức tin tưởng đến tai nàng cũng chẳng may nghi ngờ. Nàng vẫn biết thói đời thâm độc như chuyện oái ăm, con

Ba n chông cho ba n

Tác Giả: Thuy Van

Thứ Tư, 23 Tháng 5 Năm 2012 21:21

ngôi ta luôn thấy chút gì đó thích thú trước những bất hạnh của đồng loại. Tuy nhiên nàng cũng thấy ấm áp và đủ thông minh để thiết lập một hàng rào bảo vệ hạnh phúc của chính mình. Những câu chuyện vu vơ với mối quan hệ ngoài luồng của ai đó. Những tâm sự đàn bà với những chàng trai đẹp tay gãi. Những tin hi vọng những cảnh báo. Những những chuyện chèn ép của lòng tin với sự chung thủy và những tia quan sát ngấm ngấm sẵn sàng chèn ép những người có thể. Nàng đã chu đáo, đã cẩn thận, đã tin tưởng. Liệu nàng đã sai?

Nàng nhìn hai con người trước mắt mình, hai con người nàng đã yêu thương tin tưởng biết dường nào, nay bắt tay cùng nhau phẫn nộ nàng. Cuộc gặp gỡ ba người mà nàng cảm thấy sắp xếp khi nào cho để phiến không duy nhất sự ngưng ngừng. Nàng thấy lòng hời hợt khi nhìn ra vẻ trí phán xét của mình trước hai con người thì lại không dám nhìn thẳng vào mắt nàng. Họ không nhìn nàng và cũng không dám nhìn nhau. Nàng đã hời hợt chờ đợi giây phút này, để tuôn ra muôn ngàn lời chỉ trích chỉ trích ra thốt ra, nàng nghĩ ra tất cả những câu đau đớn nhất có thể, nàng biết rõ từng điếm y của để phiến vì đã có thể nàng coi họ là máu thịt của chính mình. Nàng có thể giết họ, chờ đợi một câu nói. Vậy mà giờ đây, nàng không thể thốt nên lời, nàng nhìn họ đăm đăm rồi vội quay đi, cảm giác không cho những giọt nước mắt trào ra. Không để khóc, nàng thì không, mình không để khóc. Chính họ mới là người phải khóc vì đã phẫn nộ mình. Lòng kiêu hãnh giúp nàng ngừng một lên ngừng nghẹn. Họ chờ thì xin lỗi càng khi nàng thêm tức giận. Đừng thanh đừng khí làm sao!

- Tại sao lại là hai người? – nàng hỏi mà không mong một câu trả lời- hai người thêm nhau thì thế sao?

- ...!

- Dù sao đây cũng chẳng phải chuyện tốt đẹp gì. Tôi cũng không muốn làm to chuyện để mọi người chê, chúng ta nên giữ quy tắc trong nội bộ ba người thôi.

Nàng nhớ mỗi người khi bắt gặp cái thờ phào dù rất nhỏ. Dám làm mà còn sự người ta biết, hèn thế!

- Nếu em muốn lòng tha thứ, chúng ta sẽ bắt đầu lại từ đầu nếu không có chuyện gì xảy ra, anh hứa sẽ ...

Ba n chông cho ba n

Tác Giả: Thuy Van

Thứ Tư, 23 Tháng 5 Năm 2012 21:21

Nàng gi tay ngăn chng nói ti p

- Em s n sàng đ hai ng i đ n v i nhau mà t n h ng h nh phúc! C yên tâm!

- Không, mình không...!

Nàng i tr ng m t khi cô b n v a m i. Trong lúc này, nàng m i là ng i đ c quy n lên ti ng và quy t đ nh ch không ph i h . B t k câu nói nào phát ra t hai cái mi ng đáng ghét kia cũng có nguy c làm c n gi n trong lòng nàng bùng n .

- Đ i i chúng ta có m t th a thu n – nàng nhìn cô b n đang đ d t cúi đ u – c u đã cho mình m n năm trăm tri u cách đây ba tháng. Mình là ng i sòng ph ng và không mu n n n n ai, nh t là v i c u, cho nên mình bán anh ta cho c u đ tr n . C u l y anh ta và chúng ta không còn n n n gì nhau.

- Em! Sao em có th ...?

- T i sao không? Đ i u kinh t m nh t là ngo i tình v i b n v anh còn làm đ c thì anh có quy n gì mà trách móc ai? Đúng, tôi bán anh cho cô ta đó, năm trăm tri u là quá t t r i ch con ng i anh th c ra không đáng m t xu. Tuy nhiên cô ta thèm khát anh nh v y thì b năm trăm tri u ra l y anh v mua vui ch c cô ta ch ng ti c đâu, đúng không?

Nàng nhìn hai g ng m t tái xanh vì h th n và b xúc ph m, bi t mình đã đánh đúng ch y u nh t. Trái tim nàng có giây lát sung s ng h hê. Hai con ng i trí th c, t tôn và hi u bi t kia, câu nói c a nàng còn đau đ n, nh c nh h n v n l n x a xói ch i r a m a mai. Nàng xách túi đ ng lên, nhìn hai ng i ng i đó b ng ánh m t khinh b nh t mà nàng có th .

- Th nhé, n u có ai quen h i thăm tôi s nói ng n g n là bán ch ng cho b n thân v i giá năm

Bà n chông cho bà n

Tác Giả: Thuy Van

Thứ Tư:, 23 Tháng 5 Năm 2012 21:21

trăm triu, còn nhông vi c khác hai ngi i mu n gi i thích th nào thì tùy, tôi không quan tâm, t nay chúng ta không còn b t c quan h nào v i nhau n a. Chúc may m n!

Nàng kiêu hãnh quay b c đi, bi t ch c hai ngi i ngi i l i s vì câu nói c a mình mà không th yên n. Đ i v i nàng đây m i th c s là đôn tr ng ph t đáng giá.

Nàng d t xe, n máy, c gi cho tay mình b t run r y. Trong s thích thú h hê khi làm cho đ i th kinh hãi, nàng nh n th y c n i đau ng m ng m mà gi đây ch còn riêng v i mình, nàng c m nh n nó trào sôi d d i. Nàng đeo kh u trang, đeo kính, m c áo khoác, che đ y mình th t k và ch y đi. D i l p b c kín đáo, n i đau vùng lên th n th c và n c m t nàng không ng ng tuôn r i. Trong dòng ng i h i h trên đ ng, không ai hay có m t ng i đang d u g ng m t đ m đĩa sau l p kh u trang. Nàng l t đi nh trôi vào cõi m ng du.

Sân bay Tân S n Nh t m t ngày nhi u gió, ng i đàn bà trung niên qu n l i chi c khăn quàng c , d i m t nhìn tr i xanh nh tìm ki m m t hình nh quen thu c, m t m nh tr i quê mà bà nghĩ có l su t đ i mình ch ng bao gi g p l i. Đã hai m i năm k t ngày bà r i b quê h ng, mang theo trong tim n i đau nh c t và c lòng tin đã v n v , hy v ng x ng i xa l có th làm hàn g n m t v t th ng. Nh ng ng i đàn bà càng thành đ t bao nhiêu càng th y lòng mình nh c nh i b y nhiều vì v t th ng t ng ch ng nh hóa th ch v n th m âm trong tim. S ng trong n i gi n h n đau đ n su t hai m i năm, m t ngày ch t nh n ra tóc đã b c màu, môi th i và m t đã h n nh ng v t th i gian, l i ch t thềm quay qu t tr v , tr v đ th tha, đ quá kh không còn hành h đêm đêm, đ tìm cho mình phút bình an cu i cu c đ i. Tha th cho ng i và cho c chính mình.

Căn nhà nh h n bà nghĩ, gi n đ đ n không ng . Tr c sân tr ng b i hoa nguy t qu xum xuê, loài hoa mà bà v n yêu thích. Bà hít m t h i r i nh n chuông, lòng không đ ng h i h p k l . m t ng i ph n g y gò kh c kh b c ra m c a, h nhìn nhau, s ng s , ca n c trên tay ch nhà r i xu ng vang m t ti ng khô kh c.

H ng i trong phòng khách, đã hai m i phút trôi qua mà v n ch a ai c t nên l i, ng p ng ng bà h i m t câu khách sáo

- Hai ng i v n kh e ch ?

Bà n chông cho bà n

Tác Giả: Thuy Van

Thứ Tư, 23 Tháng 5 Năm 2012 21:21

- Tôi v n kh e, nh ng ông y thì...

Ch nhà ng p ng ng đ a m t nhìn vào nhà trong

- Ông y b nh à?

- Ông y đ t qu , n m m t ch đã năm năm nay r i!

- V y ? Ông y v n r t kh e mà. Hai ng i thay đ i nhi u quá, suýt n a tôi không nh n ra.

- Còn bà v n đ p nh x a, th m chí còn đ ài các h n r t nhi u, th i gian có v nh không làm nh h ng t i bà m y. Ch c bà s ng r t h nh phúc?

- H nh phúc? N u tôi th t s h nh phúc li u hai ng i có th y thanh th n h n không? Hai ng i cũng đ ang r t h nh phúc c mà.

Bà ch nhà gi t mình tr c cái nhìn c a v khách, bà thu ng i trong cái gh , thân hình g y m càng có v teo tóp i tr c v t tin và ánh m t nhi u hàm ý kia. M t m t lúc lâu bà ch nhà m i lên ti ng

- Chúng tôi không h nh phúc nh bà nghĩ đ u. Ngày đ ó, sau khi bà b đi, chúng tôi đã s ng nh ng ngày th t kinh kh ng đ i s lên án và dè b u c a nh ng ng i thân quen. Chúng tôi có i và ph i ch u hình ph t. Nh ng hình ph t i n nh t, kinh kh ng nh t không ph i là cái nhìn c a đ lu n mà chính là câu nói sau cùng c a bà : “ bán ch ng cho b n v i giá năm trăm tri u!”. Câu nói đ ó ám nh hai chúng tôi đ n t n bây gi .

Bà n chông cho bà n

Tác Giả: Thuy Van

Thứ Tư:, 23 Tháng 5 Năm 2012 21:21

- Tôi không nghĩ sau việc làm của hai người thì còn có đi u gì khi n hai người phải e người!

- Thốt ra mọi quan hệ của chúng tôi chỉ là một phút không kiếm tìm mình. Tôi không phải là thanh minh! Nhưng chúng tôi chỉ bao giờ có ý nghĩ đến với nhau, nhất là ông y, ông y và vợ n rất yêu bà và chỉ bao giờ có ý đến như bà của.

- Nhưng rất cuộc của hai người và nhìn đến với nhau!

- Phải, có lẽ vì chúng tôi quá cô đơn và cùng chung một nỗi đau vò. Đi u đó đã đưa chúng tôi đến gần nhau hơn, chỉ không phải là tình yêu. Chúng tôi sống cùng nhau để sống viên nhau, an ủi nhau, cùng nhau chờ đợi...

- Chờ đợi đi u gì?

- Sống thật của bà!

- Thốt khó tin!

- Phải, có lẽ bà không tin, nhưng nhìn hai người năm sống chung chúng tôi trên danh nghĩa luật pháp và không phải là vợ chồng. Chúng tôi không có gì y hôn thú, ông y không muốn đăng ký kết hôn vì đi u ông y bà là người và duy nhất! Cuộc sống của chúng tôi thật chán ngắt. Ông y không còn đam mê nghiên cứu, công việc của tôi cũng gặp khó khăn, có lẽ đó là quở báo. Chúng tôi ở chung một nhà, ăn chung một mâm cơm, ngủ chung một giường và cùng chung một người để nghĩ đến. Chúng tôi không dám nhìn vào mắt nhau, không dám ôm nhau ngủ, thậm chí không dám việc có con, tất cả chỉ vì nỗi ân hận và sống hãi dằn vò. Chúng tôi cô đơn và một mình, tìm cùng, như một cái giá phải trả. Năm năm trước ông y đi u quở, năm liếm một chút, nói năng cũng trở nên khó khăn, vậy mà ông y vẫn luôn gọi tên bà. Chúng tôi luôn cầu mong một ngày nào đó bà quay về và tha thứ cho chúng tôi.

Người đàn bà người nghe, lòng người, tâm trí hoang mang. Lờ ra bà phải thật thích thú, hề

Bà n chông cho ba n

Tác Giả: Thuy Van

Thứ Tư:, 23 Tháng 5 Năm 2012 21:21

Im khi chng ki n c c sng thng tâm c a hai ng i đã tng h y ho i lòng tin yêu trong bà. Vy mà gi đây, tr c ng i đàn bà m t th i bà cảm h n, bà ch th y m t n i xót xa không nói nên i.

- Bà cho tôi vào thăm ông y!

Bà không dám tin vào m t mình n a, hai m i năm, hai m i năm làm ng i ta thay đ i đ n th này ? Nm b t đng trên gi ng là m t ng i đàn ông g y gò, già nua và m i m t. Bà không dám tin đây chính là ng i đã tng là chng mình, đã tng là ng i đàn ông bà h t m c yêu thng, đã tng là ng i đàn ông làm bà đau đ n vì yêu và h n su t m y ch c năm tr i.

- Ông có nh n ra ai đây không?

Đôi m t ng i đàn ông nhìn bà th t lâu, cái nhìn ban đ u v n lãnh đ m phút ch c tr nên thng th t

- Y n... Y n!...em Y n, ...v ...v anh!

Ng i đàn ông lp b p, khuôn mi ng méo x ch, nhng âm t r i r c vang lên, v i vã, vui m ng n t i h . Bà nhìn ông, b t khóc. Bà b c t i, n m bàn tay gi ra ch đ i, bà cảm gi n ông, nhng muôn ngàn n không mu n ông ph i kh s th này. Đôi m t ng i đàn ông ng c n c, cái nhìn dán vào m t bà nh tìm ki m, van nài, cái nhìn kh n kho n đ y hy vng.

- Đng...đng...bán ...anh!

Bà sng s nhìn ông nghe lòng ngh n đng. Tr i i, hóa ra câu nói c a bà đã ám nh ông đ n t n bây gi . Th t nhiên bà th y ghê s chính mình, bà th y mình cũng đ c ác, cũng hèn h , cũng nh n tâm, th m chí n i đau bà gây ra cho đ i ph ng còn kinh khng g p m y n. T i sao, t i sao khi đó bà i nói ra câu nói đ c đ a đó? Ph i chng vì i nói tàn nh n đó mà chính b n thân bà su t hai m i năm v n không đ c m t ngày vui v ?

Bà n chào ng cho bà n

Tác Giả: Thuy Van

Thứ Tư, 23 Tháng 5 Năm 2012 21:21

- Tha...tha th...cho anh!

Ông v n l p b p nói, ông có l nu n nói r t nhi u, ph i chi ngày đó bà cho ông m t c h i lên ti ng, bà đã đ c n gi n l i mình đi quá xa. N c m t ông v n a ra làm hai ng i đàn bà ngh n ngào t c t i không th t nên l i.

- Ông y v n còn r t yêu bà! Ông y và c t i n a đ u mong nh n đ c s tha th t bà, có v y chúng t i ch t m i nh m m t đ c.

- Khi t i quay v đây là t i bi t mình c n ph i làm gì. B n thân t i mang n i c m h n trong lòng cũng ch a t ng có m t ngày đ c s ng yên n. T i tha th cho hai ng i, và t i cũng mu n tha th cho chính mình. Chúng ta đ u đã già, hãy s ng nh ng ngày còn l i th t vui v . Nh ng h n ái c a cu c đ i đã không còn dành cho chúng ta n a r i.

Bà quay sang ông, dùng tay lau đi nh ng gi t n c m t đang a ra trên g ng m t nhăn nhúm vì xúc đ ng c a ng i bà m t th i yêu th ng, và n m t n c i nh nhàng.

- Em đã tha th cho anh t r t lâu r i! tha th cho c hai ng i! anh và cô y!

Ng i đàn ông g t g t đ u, m i n m t n đ u méo mó nh ng đ y s c s ng, n c m t v n c ch y ra, ch y ra không sao ngăn l i.

Ng i đàn bà r i kh i căn nhà đ n s sau bu i trùng phùng. Bà ch nhà b n r n ti n chân, lúc quay vào nh n ra trên bàn m t phong bì tr ng. Có m t l i nh n g i l i: “đây là năm trăm tri u ngày x a bà cho t i m n, t i xin tr l i đ ng th i rút l i l i nói khi đó, t i không bao gi bán ch ng cho b n v i giá bao nhiêu đi n a. M i chuy n đã x y ra xin hai ng i hãy quên đi đ c ba chúng ta có th có nh ng ngày cu i đ i thanh th n! thân ái. B n gái thân c a bà: Phi Y n.”

Bản chào mừng cho bản

Tên: Gi: Thuy Van

Th: 23 Tháng 5 Năm 2012 21:21
